

خطِ دوّمِ پولسِ بلده ایماندارای قرنتس

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پولسِ که دَ خاست-و-ارادهِ خُدا رَسولِ عیسیٰ مسیحِ آسته و از طرفِ برارِ مو تیموتائوسِ بلدهِ جماعتِ ایماندارای خُدا که دَ شارِ قرنتسِ آسته و بلدهِ تمامِ مُقدّسینِ که دَ سراسرِ اَخیّا^۲ آسته: ۲ فیض و سلامتی از طرفِ آتهِ مو خُدا و مولا عیسیٰ مسیحِ نصیبِ شُمُو شنه.

خُدا مَنبعِ تمامِ تَسَلّی‌ها آسته

۳ حمد-و-ثنا دَ خُدا یعنی آتهِ مولا ی مو عیسیٰ مسیحِ که آتهِ رَحمتِ ها و خُدایِ تمامِ تَسَلّی‌ها آسته^۴ که دَ هر رَنج-و-مُصیبتِ مو، دَز مو تَسَلّیِ می‌دیه تا مو بتنیِ دیگرو ره دَ هر رَنج-و-مُصیبتیِ که بَشه تَسَلّیِ بَدی، قد تَسَلّیِ که خودون مو از جانبِ خُدا یافته. ۵ چُون دَ اندازه که رَنجِ هایِ مسیحِ دَ وُجودِ مو پَریمو موشه، دَ امزُو اندازه تَسَلّیِ ام دَ وِسیلهِ مسیحِ پَریمو دَز مو دده موشه. ۶ اگه مو دَ رَنج-و-مُصیبتِ آستی، ای بلده تَسَلّیِ و نِجاتِ از شُمُو آسته؛ اگه مو تَسَلّیِ پیدا مونی، ای ام بلده تَسَلّیِ از شُمُو آسته که شُمُو دَ وختِ تَحْمَلِ رَنجِ هایِ که مو ام مینگری تجربه مونید. ۷ اُمیدِ مو بلده شُمُو ثابت-و-اُستوار آسته، چُون مو میدنی اُمُو رقمِ که شُمُو دَ رَنجِ هایِ مو شَرِیکِ آستید، اُمُو رقمِ دَ تَسَلّیِ مو ام شَرِیکِ موشید. ۸ ای برارو، مو نَمیخواهی که شُمُو از رَنجِ هایِ که مو دَ ولایتِ آسیّا^۹ کشیدی، بے خبر بشید. مو از حدِ کلو زبیر فشارِ بودی که از توان-و-قُدرتِ مو باله بُوَد، دَ اندازه که مو حتی از زندگیِ نَومید شُدی^۹ و دَ دِلِ خُو احساسِ مَوکدی که حُکمِ مَرگِ مو اعلانِ شُدِه. امی چیزا رُخِ دَد تا مو دَ خودون خُو تَوکُلِ نَکنی، بَلکِه دَ خُدا تَوکُلِ کُنی که مُرده ها ره دُوباره زنده مونه. ۱۰ اُو مو ره امزُو رقمِ خَطِرِ مَرگِ نِجاتِ دَد و نِجاتِ می‌دیه؛ مو دَزُو اُمیدِ دَری که بعد از ی ام مو ره نِجاتِ می‌دیه. ۱۱ شُمُو ام قد از مو دَ وِسیلهِ دُعاها ی خُو کومکِ مونید تا بلده فیضی که از طریقِ دُعا هایِ مردمایِ کلو دَز مو رَسیده، عُدَر کسا بخاطرِ از مو از خُدا شکرگزاری کُنه.

تغییرِ دَ سَفَرِ پولس

۱۲ اِفتخارِ از مو اینی آسته: وِجدانِ مو شاهدی می‌دیه که مو قد دِلِ پاک و اِخلاصِ خُدایی دَ دُنیا رفتارِ کدے، نَه دَ مُطابقِ حِکمتِ جِسمانی، بَلکِه دَ مُطابقِ فیضِ خُدا، خُصُوصاً دَ برابرِ از شُمُو. ۱۳ چُون مو هیچ چیزِ ره دَز شُمُو نوشته نَمونی بَغیر از چیزی که شُمُو می‌خانید و موفامید؛ و ما اُمیدوارِ اُسْتَم که شُمُو تا اَخرِ شی ره بَفامید، ۱۴ اُمُو رقمِ که توره مو ره تا اندازه فامیدید، تا دَ روزِ اَمَدونِ مولا عیسیٰ مو مایه اِفتخارِ شُمُو شنی، اُمُو رقمِ که شُمُو مایه اِفتخارِ از مو موشید. ۱۵ قد امزی اِطمینان، ما قَصَدِ کدیم که اوّل دَ پیشِ از شُمُو بییم تا شُمُو دُو دفعه فیضِ نصیبِ شُنید: ۱۶ ما قَصَدِ کدیم که شُمُو ره دَ راهِ خُو دیده دَ مَقَدونیه بورم و از مَقَدونیه دُوباره دَ پیشِ از شُمُو بییم و شُمُو مَره کومکِ کده سُونِ یهودیه رَبی کُنید. ۱۷ آیا وختیکه امی قَصَدِ ره کدم، دُودله بُوَدُم؟ یا قَصَدِ از مه دَ مُطابقِ خاستِ اِنسانِ آسته که ام «آرے، آرے» مَوگیه و ام «نَه، نَه»؟ ۱۸ دَ وفاداریِ خُدا قَسمِ که توره از مو قد شُمُوام «آرے» و ام «نَه» نَبوده. ۱۹ چُون باچه خُدا، عیسیٰ مسیحِ ۱: ۱۷^{۱۰} مُلکِ یونانِ یگ وخت دَ دُو منطقه تقسیم بُوَد: «مَقَدونیه» و «اَخیّا». ۱: ۸^{۱۱} بلده معلومات دَ باره آسیّا دَ فهرستِ لُغاتِ مُشکِلِ رُجوع کُنید. ۱: ۱۷^{۱۲} از آیه ۲۳ معلوم موشه که پولس دُوباره دَ پیشِ ایماندارای قرنتس نَرَفْتَه و دَ اینجی عُدَر خُو ره پیشِ مَکُنه.

که مو یعنی ما و سلوانس و تیموتائوس د باره ازو د مینکل شمو موعظه کدی، دز شی «آرے» و «نه» نَبود، بلکه دزُو همیشه «آرے» آسته. ^{۲۰} چون هر چیقس وعده های خُدا که د وسیله مسیح آسته، پگ شی «آرے» آسته؛ امزی خاطر آسته که مو د وسیله ازو بلده بزرگی-و-جلالِ خُدا «آمین» مَوگی. ^{۲۱} مگم امو که مو ره قد شمو د مسیح اُستوار مونه و مو ره مَسح کده، اُو خُدا آسته ^{۲۲} که مَهرِ مَلکیتِ خُو ره د بله ازمو زده و روح خُو ره د عِنوانِ بیعانه د دل های مو دده. ^{۲۳} ما خُدا ره د بله خُو شاهد میگیرم که دلیل دُوباره نمدون مه د قُرنتس امی بود که نخاستم شمو ره سرزیش کُتم. ^{۲۴} مقصد مه ای نییه که مو د بله ایمان شمو حکمرانی کُنی، بلکه مو همکار شمو آستی بلده خوشی شمو، چراکه شمو د ایمان خُو قایم-و-اُستوار آستید.

۲ ^۱ پس د دل خُو تصمیم گرفتُم که دیگه قد غم-و-غصه د پیش شمو نییم، ^۲ چون اگه ما شمو ره غمگی کُتم، کی آسته که بلده مه خوشی بدیه، بغير از شمو کسای که د وسیله ازمه غمگی شدید؟ ^۳ ما امو خط ره ام نوشته کُدم ^۴ تا د وخت آمدون خُو د وسیله کسای غمگی نشنم که باید مَره خوش کُنه، چون ما د بله پگ شمو اعتماد دُرُم که خوشی ازمه، خوشی پگ شمو آسته. ^۴ د حقیقت، ما امو ره قد پریشانی کلو و غم دل و قد آویدیه کلو بلده شمو نوشته کُدم، نه بلده ازی که شمو ره غمگی کُتم، بلکه تا شمو مُحَبَّتِ بے اندازه ره بدنید که ما بلده شمو دُرُم.

بخشیدون خطاکار

^۵ اگه کُدم کس از مینکل شمو باعثِ غم-و-غصه مه شده، اُو نه تنها مَره، بلکه تا اندازه پگ شمو ره غمگی کده، اگه مُبالغه نکُتم. ^۶ امو جزا که د امزو آدم د وسیله اکثریت شمو دده شد، بلده شی بس آسته. ^۷ پس آلی د عوض جزا ددو شمو باید اُو ره بخشید و دلداری کُنید، نشنه که غم-و-غصه بے اندازه کلو اُو ره غرق کُنه. ^۸ امزی خاطر د پیش شمو زاری مُونم که مُحَبَّتِ خُو ره قد ازو دُوباره برقرار کُنید. ^۹ بلده امزی ام اُو ره نوشته کُدم که شمو ره آزمایش کُتم تا بدَنم که شمو د هر چیز فرمانبردار آستید یا نه. ^{۱۰} هر کسی ره که شمو بخشید، ما ام اُو ره موبخشم؛ و چیزی/یگو قضیه ره که ما بخشیدیم، اگه کُدم چیز/قضیه ره بخشیدیم، اُو ره از خاطر از شمو د حُضورِ مسیح بخشیدیم، ^{۱۱} تا شیطو از مو کده پیش دِستی نَکُنه، چون مو از نقشه های ازو بے خبر نیستی.

خُصوصیاتِ خدمتگاریِ عهدِ نو

^{۱۲} وختی د شارِ تروآس بلده اعلان خوشخبری مسیح آمدُم، یگ درگه د وسیله مولا بلده خدمت مه واز شد، ^{۱۳} مگم د دل ^b خُو آرامش ندشتم، چراکه برار ^c خُو تیتس ره د اونیجی پیدا نکُدم. پس قد ازوا خُدا حافظی کده د مقدونیه آمدُم. ^{۱۴} لیکن خُدا ره شکر که مو ره د وسیله مسیح همیشه د جم پیروزمندا هدایت مونه و عَطَرِ شناس خُو ره د وسیله ازمو د هر جای پاش میدیه. ^{۱۵} چون مو بلده خُدا عَطَرِ خوشبوی مسیح آستی ام د مینکل نجات یافته ها و ام د مینکل کسای که نابود موشه؛ ^{۱۶} بلده بعضی ها بوی مرگ که سون مرگ موره و بلده بعضی ها بوی زندگی که سون زندگی موره. پس کی لایقِ امزی خدمت ^d آسته؟ ^{۱۷} مو رقم کلو کسای دیگه نیستی که کلام خُدا ره تجارت مونه، بلکه مو قد صداقت و رقم کسای که از طرف خُدا ربی شده د حُضورِ خُدا د وسیله مسیح توره مَوگی.

۳ ^۱ آیا مو بسم د تعریف-و-توصیف خودون خُو شروع مونی؟ آیا رقم بعضی کسای دیگه د توصیف نامه بلده شمو یا از طرفِ از شمو ضرورتِ دری؟ ^۲ خودون شمو خط مو آستید که د دل های مو نوشته شده که د وسیله پگِ مردُم ام

^a ۳:۲ امکان دره که پولس دَمزی باره بعد از خطِ اولِ قُرنتیا یگ خطِ دیگه ام بلده ایماندارای قُرنتس نوشته کده بشه، و لے د دسترس نییه.

^b ۱۳:۲ د جای «دل» د زبون یونانی «روح» نوشته یه. ^c ۱۳:۲ یعنی «برار ایماندار». ^d ۱۶:۲ د جای «خدمت» د زبون یونانی «چیزا» نوشته

خانده موشه و ام فامیده. ^۳ شمو نشو ددید که شمو خط مسیح و نتیجه خدمت مو آستید، که قد سیایی نوشته نشده، بلکه قد روح خدای زنده نوشته شده، نه د بِلِه لوح های سنگی، بلکه د بِلِه لوح های دل انسان.

^۴ امی رقم اطمینان ره مو د وسیله مسیح د خدا دری. ^۵ ایطور نیست که خودون مو لایق بشی و کدم چیز ره ادعا کنی که بگی کار ازمو آسته، بلکه لیاقت ازمو از طرف خدا آسته. ^۶ او مو ره لیاقت دد تا خدمتگاری عهد نو بشی، نه عهدی که د بِلِه حرف استوار آسته، بلکه د بِلِه روح، چون حرف موکشه و لِه روح زندگی موبخشه. ^a

شکوه-و-جلالِ عهدِ نو

^۷ اگه خدمتی که نتیجه شی مرگ بود و قد حرف د روی سنگا کنده شده د بزرگی-و-جلال رسید، د اندازه که بنی اسرائیل نمیتنست یکسره سون چهره موسیٰ بخاطر شکوه-و-جلال چهره شی توخ کنه، باوجود که او شکوه-و-جلال از بین رفتنی بود، ^۸ پس چیقس کلوتر خدمت روح د بزرگی-و-جلال مییه؟ ^۹ چون اگه خدمتی که نتیجه شی محکوم شدن انسان بود بزرگی-و-جلال دشت، پس خدمتی که باعث عادل شدن انسان موشه، چیقس کلوتر بزرگی-و-جلال دَره! ^{۱۰} د حقیقت چیزی که سابق بزرگی-و-جلال دشت، بخاطر بزرگی-و-جلال بزرگتر عهد نو، بزرگی-و-جلال خور ره از دست دد. ^{۱۱} چون اگه چیزی که از بین رفتنی بود بزرگی-و-جلال دشت، پس چیزی که دایمی آسته چیقس کلوتر بزرگی-و-جلال دَره!

^{۱۲} پس، ازی که مو امی رقم امید دری، قد دلیری کلو توره موگی، ^{۱۳} نه رقم موسیٰ که یگ روی بند ره د بِلِه روی خور ایشت تا بنی اسرائیل ختم شدن شکوه-و-جلالی ره که از بین رفتنی بود، ننگره. ^{۱۴} لیکن ذهن های ازوا کور شد، چون تا امروز وختیکه اونا خاندون عهد کهنه ره میشنوه امو روی بند باقی آسته و باله نشده، چراکه او تنها د وسیله مسیح از بین موره. ^{۱۵} د حقیقت، تا امروز هر وختیکه اونا تورات موسیٰ ره میخانه، روی بند د بِلِه ذهن های ازوا قرار میگیره. ^{۱۶} مگم وختیکه یگ نفر سون خداوند مییه، امو روی بند از بِلِه ذهن شی پس موشه. ^{۱۷} خداوند روح آسته و د جای که روح خداوند وجود دَره، د اونجی آزادی آسته. ^{۱۸} و یگ مو قد چهره های بی روی بند بزرگی-و-جلال خداوند ره مینگری رقمی که از یگ آینه نمایان شنه و از یگ جلال د جلال بزرگتر تبدیل شده مثل ازو موشی؛ و ای کار از خداوند سرچشمه میگیره که روح آسته.

گنج د کوزه های گلی

^{۱۹} پس بخاطر که مو د امزی خدمت د وسیله رحمت خدا شامل آستی، مو دلسرد نموشی. ^{۲۰} مو کارای تاشکی شرم آور ره رد موکنی، د حیل-و-مکر رفتار نمونی و کلام خدا ره دستکاری نموکنی، بلکه قد برملا کدون حقیقت مو خودون خور ره د وجدان هر کس د حضور خدا تعریف-و-توصیف مونی. ^{۲۱} لیکن حتی اگه خوشخبری مو پوشیده یه، او بلده کسای پوشیده آسته که نابود موشه. ^{۲۲} د باره ازوا گفته میتنی که شیطو حکمران^b امزی دنیا ذهن های ازو بی ایمان ره کور کده تا اونا نور خوشخبری ره ننگره، نور خوشخبری ره که جلال مسیح آسته و مسیح چهره خدا. ^{۲۳} چون مو د باره خودون خو موعظه نمونی، بلکه عیسیٰ مسیح ره د عنوان مولا اعلان مونی و خودون ره بخاطر عیسیٰ، غلام از شمو موگی. ^{۲۴} چون خدای که گفت: "نور از مینکل ترکی روشنی بدیه،" دل های مو ره روشو کد تا شناخت بزرگی-و-جلال خدا د چهره عیسیٰ مسیح از طریق ازمو روشوتر شنه.

^a ۶:۳ «حرف» د امزی آیه «احکام شریعت» معنی میدیه. ^b ۴:۴ د جای «شیطو، حکمران امزی دنیا» د زیون یونانی «خدای امزی دنیا» نوشته یه.

لیکن امی گنج ره مو دَ کوزه های گلی دَری تا نیشو بدی که تمام امزی قُدرت بزرگ از طرفِ خُدا آسته نه از مو.^۷ مو از هر نگاه دَ رنج-و-مُصیبت آستی، ولے میده نَشُدے؛ سردرگم آستی، ولے نومید نیستی.^۹ مو آزار-و-اذیت مینگری، ولے تنها ایله نَشُدے؛ تاه پورته شُدے، ولے نابود نَشُدے.^{۱۰} مو همیشه داغ مرگِ عیسیٰ ره دَ جسم خُو موبری تا زندگی عیسیٰ ام دَ جسم مو ظاهر شُنه.^{۱۱} چُون مو که زنده آستی، دایم بخاطرِ عیسیٰ دَ مرگ تسلیم موشی تا زندگی عیسیٰ دَ جسم از بین رفتنی مو ظاهر شُنه.^{۱۲} پس مرگ دَ وجودِ ازمو کار کده ریی یه، ولے زندگی دَ وجودِ ازشمو.^{۱۳} نوشته مُقدّس مَوگه: "ما ایمان دَشْتُم، امزی خاطر توره گفْتُم." ازی که امو روح ایمان نصیب مو شُدے، مو ام ایمان دَری و امزی خاطر توره مَوگی،^{۱۴} چُون مو میدنی، امو که مولا عیسیٰ ره از مرگ دُوباره زنده کد، مو ره ام قد عیسیٰ دُوباره زنده مونه و قد شمو قتی دَ حُضور خُو میره.^{۱۵} تمام امزی چیزا بخاطرِ ازشمو آسته تا فیضی که بلده مردمای کلوتر و کلوتر میرسه، باعثِ زیاد شُدون شکرگزاری بلده بزرگی-و-جلالِ خُدا شُنه.

امزی خاطر مو دلزده نَموشی. اگرچه جسم^{۱۶} مو فرسوده شُدے موره، مگم باطنِ مو روز دَ روز تازه شُدے موره.^{۱۷} چُون ای رنج-و-مُصیبت سُبک و زودگذر بلده ازمو شکوه-و-جلالِ ابدی و گِرنگ-و-باآرزش ره حاصل مونه.^{۱۸} پس نظر مو دَ چیزای نیسته که دیده موشه، بلکه دَ چیزای آسته که دیده نَموشه، چُون چیزای که دیده موشه زودگذر آسته، ولے چیزای که دیده نَموشه ابدی آسته.

خانه آسمانی

چُون مو میدنی، هر وختیکه امی خیمه زمینی^b که مو دَ زشی زندگی مونی چپه شُنه، مو یگ ساختمان از طرفِ خُدا دَری، خانه که قد دستای انسان آباد نَشُدے، بلکه ابدی آسته دَ عالمِ باله.^۲ ازی که دَ امزی خیمه مو دَ آه-و-نالِه آستی، آرزوی کلو دَری که دَ وسیله خانه آسمانی خُو پوشنده شُنی.^۳ یقیناً وختیکه پوشنده شُنی، مو لُج معلوم نَموشی.^۴ چُون تا وختیکه مو دَ امزی خیمه آستی، مو دَ زیر بارِ گِرنگ آه-و-نالِه مونی، چُون مو نمیخاهی که کالا ره بُر کنی، بلکه میخاهی که کالایِ دیگه بپوشی تا چیزی که از بین رفتنی آسته دَ وسیله زندگی ابدی قُورت شُنه.^۵ امو که مو ره بلده امزی مقصد آماده کده، خُدا آسته که روحِ اَلْقُدس ره دَ عنوانِ بیعانه دز مو دده.

پس مو همیشه خاطرجم آستی؛ اگرچه میدنی تا وختیکه دَ خانه جسم آستی، مو از مولا دُور آستی.^۷ چُون مو دَ مطابقِ ایمان زندگی مونی، نه دَ مطابقِ دیدو.^۸ آره، مو خاطرجم آستی، ولے کلوتر خوش موشی که ای خانه جسم ره ایله کنی و دَ خانه آسمانی قد مولا بَشی.^۹ پس چی دَ خانه جسم بَشی و چی دُور از خانه جسم، مقصد مو امی آسته که مولا ره خوش کنی.^{۱۰} چُون پگ مو باید دَ پیشِ تختِ قضاوتِ مسیح حاضر شُنی تا هر کس مطابقِ چیزی که دَ جسم خُو انجام دده، چی خُوب و چی بد، اجر یا جزا بِنگره.

خدمت بلده آشتی ددو

پس چُون مو میدنی که ترسِ خُدا چی آسته، مو کوشش مونی که دیگه مردما ره وادار کنی. مو بلده خُدا کاملاً معلومدار آستی و اُمید دَرُم که بلده وجدانِ ازشمو ام خُوب معلومدار بَشی.^{۱۲} مو بسم خود ره دَ پیشِ ازشمو تعریف-و-توصیف نَمونی، بلکه بلده شمو یگ فرصت میدی که دَ بله ازمو افتخار کُنید تا بتنید جوابِ کسای ره بدید که دَ بله چیزای ظاهری افتخار مونه، نه دَ بله چیزای که دَ دل آسته.^{۱۳} اگه مو عقل خُو ره از دست ددے، ای بلده خُدا آسته؛ و اگه هوشیار آستی، ای بلده ازشمو یه،^{۱۴} چُون مُحَبَّتِ مسیح دَ بله مو حاکم آسته و مو دَ ای نتیجه رسیدے که یگ نفر بلده پگ مُرد؛ امزی

^a ۴:۱۶ دَ جای «جسم» دَ زیون یونانی «انسان ظاهری» نوشته یه. ^b ۵:۱ «خیمه زمینی» یعنی «جسم».

خاطر پگ مُرده. ۱۵ و او بلده پگ مُرد تا کسای که زندگی مونه دیگه بلده خودون خو زندگی نکنه، بلکه بلده کسی که بخاطر ازوا مُرد و دوباره زنده شد.

۱۶ پس بعد ازی مو هیچ کس ره دَ مُطابقِ اِصُولِ اِنْسَانِي^a قضاوت نمونی، اگرچه یگ زمان مو مسیح ره دَ مُطابقِ جِسْمِ مِيشَنختی، لیکن آلی دیگه او ره دَ مُطابقِ جِسْمِ نَمِيشَنختی. ۱۷ پس اگه کدم کس دَ مسیح تعلق داشته بشه، او یگ مخلوق نو آسته. چیزای کهنه از بین رفت؛ اینه، پگ چیزا نو شده. ۱۸ تمام امزی چیزا از طرفِ خُدا آسته که مو ره دَ وسیله مسیح قد خو آشتی دد و خدمت آشتی ددو ره دز مو سپرد، ۱۹ یعنی خُدا دَ مسیح بود که مردم دُنيا ره قد خو آشتی میدد. او خطا های ازوا ره دَ حساب ازوا نُورد و پیغام آشتی ددو ره دز مو سپرد. ۲۰ پس مو از طرفِ مسیح توره موگی، بطوری که خُدا از طریقِ اِزمو درخاست مونه. پس مو از طرفِ مسیح از شُمو خاهش مونی که قد خُدا آشتی کنیید. ۲۱ چون خُدا کسی ره که هیچ گناه ره نَمِيشَنخت، بخاطر ازمو قُربانی گناه[‡] جور کد تاکه مو دَ وسیله ازوا، مردمای عادِل جور شنی.

۱ پس دَ عنوانِ همکارا، مو از شُمو خاهش مونی، فیضِ خُدا ره که یافتید بے فایده حساب نکنید. ۲ چون او موگیه: **۶** "دَ وختِ مُناسِبِ دُعایِ تُو ره شَنِیدم و دَ روزِ نِجاتِ بِلده تُو کومک کدم."

اینه، امی آلی وختِ مُناسِبِ آسته و اینه، امی آلی روزِ نِجات. ۳ مو دَ هیچ کارِ باعِثِ لخشیدونِ کس نموشی تا دَ خدمتِ مو عیب-و-نقص پیدا نشنه، ۴ بلکه دَ عنوانِ خدمتگاریِ خُدا مو دَ هر چیز خود ره ثابت مونی: دَ بُرداریِ کلو، دَ مُصیبتِ ها، دَ سختیِ ها، دَ پَریشانیِ ها، ۵ دَ قَمچیِ خوردونا، دَ بِندیِ شُدونا، دَ غَیبتِ شورشِ ها، دَ زَحمتِ ها، دَ بے خاویِ ها، دَ کُشنگیِ ها، ۶ دَ پاکِی، دَ عِلْم، دَ صَبِر-و-خَوصِله، دَ مِهْرَبانی، دَ رُوحِ اَلْقُدس، دَ مَحَبَتِ خَالِص، ۷ دَ کُفتونِ حَقِیقت و دَ نِشو دَدونِ قُدرتِ خُدا، دَ وسیلهِ سَلاحِ عَدالتِ دَ دِستِ چَپ و راست، ۸^b دَ غَیبتِ اِحْتِرام و بے اِحْتِرامی، دَ غَیبتِ بَدنامی و نِیکنامی. رقمِ فَریبکارا قد اِزمو رفتارِ مَوشه، و لے موراستگوییِ آستی؛ ۹ رقمی که ناشنخته بشی، و لے شنخته شده آستی؛ رقمی که دَ مُردو بشی، و لے اینه، مو زنده آستی؛ رقمی که جزا دیده بشی، و لے کشته نشدے؛ ۱۰ رقمی که عَمگی بشی، و لے همیشه خوشی مونی؛ رقمی که غَرِیب بشی، و لے عَدَر کسا ره دَوْلتمند مونی؛ رقمی که هیچ چیز نَدشته بشی، و لے صاحبِ تمامِ چیزِ آستی.

۱۱ ای مردمایِ قُرنِشس، مو بے پَرده قد شُمو توره کُفتی^c و دِلِ های مو بِلده شُمو پَراخِ آسته. ۱۲ بِلده شُمو هیچ تنگیِ دَ دِلِ اِزمو نیسته، لیکن تنگیِ دَ دِلِ اِزشمو آسته. ۱۳ ما قد شُمو رقمِ بَچکیچایِ خو توره موگم: رقمِ اِزمو شُمو ام دِلِ های خو ره پَراخِ کنیید.

بُتِ پَرستا و ایماندارا دَ یگ جای سَمِ نَمِییه

۱۴ قد بے ایمانا دَ زیرِ یگ یوغِ یگجایِ نَشَنِید، چون بینِ عَدالت و شِراکتِ و جُودِ دَره؟ یا بینِ نُور و تَرِیکیِ چیِ رفاقت؟ ۱۵ بینِ مسیح و بِلِیعال^d چیِ تَوافُقِ و جُودِ دَره؟ یا یگ ایماندار قد بے ایمان چیِ مُناسِبَتِ دَره؟ ۱۶ یا بینِ خانِه خُدا و بُتِ ها چیِ اِتِّفاقِ و جُودِ دَره؟ چون مو خانِه خُدا زنده آستی. امو رقم که خُدا موگیه:

"ما دَ بینِ ازوا زندگی مُونم و دَ مینکلِ ازوا حَرکتِ مُونم؛

ما خُدا زوا مُونم

^a ۵:۱۶ دَ جای «اصُولِ اِنْسَانِي» دَ زِبونِ یونانی «جِسْم» نوشته یه. ^b ۶:۷ دَ زمانِ سابقِ دَ جَنگِ دِستِ چَپِ بِلدهِ دِفاع و دِستِ راستِ بِلدهِ حَمَلهِ اِستفاده موشد. ^c ۶:۱۱ دَ جای «بے پَرده قد شُمو توره کُفتی» دَ زِبونِ یونانی «مو دانِ خو ره طرفِ شُمو واز کدے» نوشته یه. ^d ۶:۱۵ «بِلِیعال» یکی از نام های شیطو آسته.

و اونا قوم مه موشه.

۱۷ امزی خاطر خداوند مویگه:

”از مینکل ازوا بر شنید

و ازوا جدا بشید

و د هیچ چیز ناپاک دست نزنید؛

اوخته ما شمو ره قبول مونم

۱۸ و ما آته شمو موشم

و شمو باچه ها و دختران مه موشید.

ای ره خداوند قادر مطلق مویگه.

۱ پس ای عزیزا، ازی که امی وعده ها ره دری، ببید که خودون ره از هر ناپاکی جسم و روح پاک کنی و قدوسیّت خو ره قد خدا ترسی کامل کنی.

خوشی پولس

۲ مو ره د دل های خو جای بدید. مو د حق هیچ کس بدی نکده، هیچ کس ره فاسد جور نکده و هیچ کس ره دویه نکده. ۳ ما ای ره نموگم تا شمو ره محکوم کنم، چون پیش ازی گفتم که شمو د دل های مو جای درید، د اندازه که مو حاضر آستی قد شمو قتی بمری و قتی زندگی کنی. ۴ ما د بله شمو عذر اعتماد درم و ام د بله شمو کلو افتخار مونم. ما تسلی کامل پیدا کردیم؛ د هر مصیبت که د بله مو مییه، ما بے اندازه خوشحال آستیم.

۵ چون وختیکه مو د مقدونیه رسیدی، جسم مو دمراسی ننست، بلکه مو از هر سو د مصیبت گرفتار شدی؛ د برون جسم خو گرفتار جنگ-وجنگال بودی و د درون خو ترس دشتی. ۶ مگم خدای که مردمای دلمیده ره تسلی میدیه، مو ره د وسیله آمدون تیتس تسلی دد. ۷ نه تنها د وسیله آمدون ازو، بلکه امچنان د وسیله تسلی که او از شمو یافته بود. چون او مو ره د باره شوق شمو، د باره غمگینی شمو و د باره غیرت شمو که د باره ازمه درید خبر دد که کلوتر خوشحال شدم. ۸ چون حتی اگه د وسیله خطه خو شمو ره غمگی کدم، از نوشته شی پشیمو نیستم. اگرچه تا اندازه پشیمو شدم، چون دیدم که قد امزو خط شمو ره بلده وخت کم غمگی کدم. ۹ لیکن آلی خوشحال آستیم، نه بخاطری که شمو غمگی شدید، بلکه بخاطری که غمگینی شمو باعث توبه کدون شمو شد. شمو مطابق خاست-و-اراده خدا غمگی شدید تا د وسیله ازمو از هیچ طریق دز شمو ضرر نرسه. ۱۰ غمی که مطابق خاست-و-اراده خدا یه، انسان ره سون توبه موبره و باعث نجات شی موشه و هیچ پشیمانی ندره؛ مگم غمی که از دنیا آسته، باعث مرگ موشه. ۱۱ توخ کنید، امی غم که مطابق خاست-و-اراده خدا بود، چی کوشش-وتلاشی ره د زندگی شمو د وجود آورده، چی شور-وشوقی تا خودون ره بے گناه ثابت کنید، چی خشمی، چی احساس ترسی، چی دلتنگی، چی غیرتی و چی مجازاتی بلده امزو خطاکار! شمو از هر نگاه خودون ره د ای قضیه بے گناه ثابت کردید. ۱۲ پس اگرچه امو خط ره دز شمو نوشته کدم، او بخاطر کسی نبود که بدی کد، نه ام بخاطر کسی که د حق شی بدی شد، بلکه بخاطر ازی بود که غیرت شمو د باره ازمو د حضور خدا د خودون شمو معلومدار شنه. ۱۳ د وسیله امزی چیزا مو تسلی پیدا کدی.

علاوه از تسلی خودون مو، مو از خوشی تیتس بے اندازه خوش شدی، چراکه روح-وروان شی د وسیله پگ شمو آرامی پیدا کدد. ۱۴ چون اگه ما د پیش تیتس د بله شمو افتخار کدم، ما شرمنده نشدم، بلکه امو رقم که مو هر چیز ره دز شمو

۸:۷ امکان دره که پولس دمری باره بعد از خط اول قرتیا یگ خط دیگه ام بلده ایماندارای قرتس نوشته کده بشه، ولی د دسترس نییه.

گفتی حقیقت بُود، اُمُو رِقْمِ اِفْتِخَارِ کَدُونِ مَوِ دَ پِيشِ تَيْشَسِ اَمِ رَاسْتِ ثَابِتِ شُد. ۱۵ آلی دِلِ اَزُو دِیگِه اَمِ کَلَوْتَرِ سُونِ شُمُو نَزْدِیْکِ شُدِه، چِرَاکِه اَوِ اِطَاعَتِ پَگِ شُمُو رِه دَ یَادِ خُو مِیرِه کِه شُمُو چِی رِقْمِ قَدِ تَرَسِ-و-لَرَزِ اَزُو پَذِیرایی کَدِید. ۱۶ ما خَوْشِحَالِ اَسْتُمِ کِه دَ هَرِ چِیزِ دَ بِلِه شُمُو اِعْتِمَادِ کَامِلِ دَرُم.

تَشْوِیْقِ بَلَدِه کَوْمَکِ و سَخَاوَتْمَنْدِی

۱ آی بَرَارُو، مَوِ مِیخَاهِی کِه شُمُو دَ بَارِه فِیضِ خُدا کِه بَلَدِه جَمَاعَتِ هَای مَقْدُونِیَه دَدِه شُدِه، خَبَرِ شُنِید. ۲ اِگِرچِه اَوْنَا دَ اَزْمَایِشِ سَخْتِ رَنْجِ-و-مُصِیْبَتِ گِرِفْتَارِ بُود، خَوْشِی پَرِیْمُونِ اَزُوا و غَرِیْبِی بَی اَنْدازِه اَزُوا اَوْنَا رِه اَز دَوْلَتِ سَخَاوَتْمَنْدِی لَبْرِیزِ کَد. ۳ ما شَاهِدِ اَسْتُمِ کِه اَوْنَا مُطَابِقِ تَوَانِ خُو و حَتّی کَلَوْتَرِ اَز تَوَانِ خُو دَاوْطَلْبَانِه کَوْمَکِ دَد. ۴ اَوْنَا قَدِ شُورِ-و-شَوْقِ کَلُو اَز مَوِ خَاهِشِ کَد کِه فَرِصَتِ شَرِیْکِ شُدُو دَ اَمْزِی خِدْمَتِ کِه بَلَدِه مُقَدَّسِیْنِ اَسْتِه، دَزُوا اَمِ دَدِه شُنِه. ۵ و اِی کَارِ اَزُوا کَلَوْتَرِ اَز تَوَقُّعِ اَز مَوِ بُود: اَوْنَا خُودُونِ رِه اَوَّلِ دَ مَوْلَا تَسْلِیْمِ کَد و بَعْدِ اَزُو مُطَابِقِ خَاسْتِ-و-اِرَادِه خُدا، دَز مَوِ. ۶ اَمْزِی خَاظِرِ مَوِ اَز تَيْشَسِ خَاهِشِ کَدِی کِه اِی کَارِ سَخَاوَتْمَنْدَانِه رِه اَمُو رِقْمِ کِه دَ مِیْنِکَلِ شُمُو شُرُوعِ کَدَد، اَمُو رِقْمِ اَوِ رِه دَ اَخِرِ پَرَسَنِه. ۷ پَسِ اَمُو رِقْمِ کِه شُمُو دَ هَرِ چِیزِ پِیْشِی مِیگِیْرِید، یَعْنِی دَ اِیْمَانِ، دَ تَوْرِه گُفْتُو، دَ عِلْمِ، دَ شُورِ-و-شَوْقِ کَلُو و دَ مَحَبَّتِی کِه بَلَدِه اَز مَوِ دَرِید، اَمُو رِقْمِ دَ اَمْزِی کَارِ سَخَاوَتْمَنْدَانِه اَمِ پِیْشِی بَگِیْرِید. ۸ ما اِی رِه بَحِیْثِ یِگِ حُکْمِ نَمُوگُم، بَلْکِه خَالِصِ بُودُونِ مَحَبَّتِ شُمُو رِه دَ بَرَابَرِ کَوْشِشِ-و-تَلَاشِ دِیگَرُو اَزْمَایِشِ مُونُم. ۹ چُونِ شُمُو فِیضِ مَوْلَایِ مَوِ عِیْسِی مَسِیْحِ رِه مِیْدَنِید کِه اِگِرچِه اَوِ دَوْلَتْمَنْدِ بُود، وَلِی بَخَاظِرِ اَز شُمُو خُودِ رِه غَرِیْبِ کَد تَا دَ وَسِیْلِه غَرِیْبِی اَزُو شُمُو دَوْلَتْمَنْدِ شُنِید. ۱۰ دَ اَمْزِی بَارِه ما نَظَرِ خُو رِه مَوِگِیْم، چُونِ اِی دَ فَایْدِه شُمُو اَسْتِه: یِگِ سَالِ پِیْشِ نَه تَنْهَا شُمُو دَفْعِه اَوَّلِ اَمِی کَارِ سَخَاوَتْمَنْدَانِه رِه شُرُوعِ کَدِید، بَلْکِه خَاسْتِ-و-اِرَادِه اَنْجَامِ دَدُونِ شِی رِه اَمِ دَشْتِید.

۱۱ پَسِ آلی اَمُو کَارِ رِه اَنْجَامِ دَدِه دَ اَخِرِ پَرَسَنِید تَا اَمُو رِقْمِ کِه شُورِ-و-شَوْقِ دَ خَاسْتِ-و-اِرَادِه شُمُو اَسْتِه، اَمُو رِقْمِ دَ مُطَابِقِ وَسِ-و-تَوَانِ خُو تَکْمِیْلِ کُنِید. ۱۲ چُونِ اگِه شُورِ-و-شَوْقِ بَشِه، کَوْمَکِ یِگِ نَفَرِ مُطَابِقِ چِیزِی کِه دَرِه قَبُولِ مَوْشِه، نَه مُطَابِقِ چِیزِی کِه نَدَرِه. ۱۳ مَقْصِدِ مِه اِی نِیْسْتِه کِه دِیگَرُو اَسُودِه بَشِه و شُمُو زَبَرِ فِشَارِ بَشِید، بَلْکِه مَوِ مِیخَاهِی کِه یِگِ بَرَابَرِی دَ وُجُودِ بَیْیِه ۱۴ تَا دَارایی پَرِیْمُونِ اَز شُمُو ضَرُورَتِ اَزُوا رِه پُورِه کَنِه و تَا دَارایی پَرِیْمُونِ اَزُوا دَ اَیْنِدِه ضَرُورَتِ اَز شُمُو رِه پُورِه کَنِه. دَ اَمْزِی رِقْمِ بَرَابَرِی دَ وُجُودِ مِیْیِه. ۱۵ اَمُو رِقْمِ کِه دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوِشْتِه شُدِه: "کَسِی کِه کَلُو جَمِ کَد، اِضَافَه نَدَشْتِ و کَسِی کِه کَمِ جَمِ کَد، کَمْبُودِ نَدَشْتِ." †

وْظِیْفِه تَيْشَسِ

۱۶ خُدا رِه شُکْرِ کِه دَ دِلِ تَيْشَسِ اَمُو شُورِ-و-شَوْقِ رِه جَای دَدِ کِه ما بَلَدِه شُمُو دَرُم. ۱۷ چُونِ اَوِ نَه تَنْهَا خَاهِشِ مَوِ رِه قَبُولِ کَد، بَلْکِه کَلَوْتَرِ شَوْقِ پِیْدَا کَدِه کِه دَ رِضَایِ خُودِ خُو دَ پِیْشِ اَز شُمُو بَیْیِه. ۱۸ و مَوِ قَدِ اَزُو قَتّی اَمُو بَرَارِ رِه رِیْیِ مُونِی کِه دَ مِیْنِکَلِ تَمَامِ جَمَاعَتِ هَای اِیْمَانْدَارَا بَخَاظِرِ اِعْلَانِ کَدُونِ خَوْشِخَبَرِی اَز شِی تَعْرِیْفِ-و-تَوْصِیْفِ مَوْشِه. ۱۹ عِلَاوَه اَزِی، اَوِ دَ وَسِیْلِه جَمَاعَتِ هَای اِیْمَانْدَارَا اَمِ اِنْتِخَابِ شُدِه تَا دَ اَنْجَامِ اَمْزِی کَارِ سَخَاوَتْمَنْدَانِه قَدِ اَز مَوِ هَمْسَفَرِ بَشِه کِه مَوِ اِی خِدْمَتِ رِه بَلَدِه بَرُورگی-و-جَلالِ مَوْلَا و اَز رُوی شُورِ-و-شَوْقِ اَنْجَامِ مِیْدِی. ۲۰ مَوِ اِحْتِیَاظِ مُونِی کِه هِیْچِ کَسِ مَوِ رِه دَ بَارِه اَمْزِی هَدِیَه سَخَاوَتْمَنْدَانِه کِه مَوِ دَ خِدْمَتِ شِی اَسْتِی، مَلَامَتِ نَکَنِه، ۲۱ چُونِ مَوِ کَوْشِشِ مُونِی چِیزِی رِه اَنْجَامِ بَدِی کِه نَه تَنْهَا دَ نَظَرِ مَوْلَا، بَلْکِه دَ نَظَرِ مَرْدُمِ اَمِ دُرُوسْتِ اَسْتِه. ۲۲ قَدِ اَزُوا قَتّی مَوِ یِگِ بَرَارِ دِیگِه خُو رِه رِیْیِ مُونِی کِه بَارِه اَوِ رِه اَزْمَایِشِ کَدِی و دَ کَلُو کَارَا شُورِ-و-شَوْقِ شِی ثَابِتِ شُدِه و آلی بَخَاظِرِ اِعْتِمَادِ کَلُو کِه دَ بِلِه اَز شُمُو دَرِه، شُورِ-و-شَوْقِ شِی دِیگِه اَمِ

کلو شده. ۲۳ د باره تپس: او بلده خدمت شمو رفیق و همکار مه آسته. د باره برارون دیگه: اونا قاصدای جماعت های ایماندارا آسته بلده بزرگی-و-جلال مسیح. ۲۴ پس ثبوت محبت خو ره و دلیل افتخاری ره که مو د بله شمو دری، د پیش روی جماعت های ایماندار بر ملا نشو بدید.

جم کدون کومک بلده ایمانداری اورشلیم

۹ لازم نیبه که د باره امزی خدمت کومک رسانی که بلده مقدسین انجام دده موشه دز شمو یگو چیز نوشته کئم، چون ما شور-و-شوق شمو ره بلده کومک کدو میدئم که مایه افتخار مه د باره از شمو د پیش ایماندارای مقدونیه آسته و دزوا گفتیم که ایماندارای آخیا از یگ سال پیش آماده کومک آسته؛ و غیرت از شمو اکثریت ازوا ره د شور-و-شوق آورده. ۳ ولے برارو ره ریی مونم تا افتخار مو د بله شمو دزی باره پوچ-و-باطل ثابت نشنه، بلکه تا امو رقم که گفتیم، شمو آماده بشید. ۴ د غیر ازی، اگه کدم کس از ایماندارای مقدونیه قد ازمه بیبه و بنگره که شمو آماده نیستید، اوخته نه تنها شمو، بلکه مو ام که قد اعتماد د بله شمو افتخار مودکی، شرمنده موشی. ۵ پس فکر کدم لازم آسته که از برارو خواهش کئم تا اونا پیشلو د دیر شمو بیبه و هدیه سخاوتمندانه ره که شمو وعده کده بودید، پیش از پیش آماده کنه تا او یگ هدیه داوطلبانه بشه، نه یگ هدیه که از روی مجبوری دده موشه.

۶ مقصد اینی آسته: هر کسی که کم کشت کنه، کم درو مونه و هر کسی که کلو کشت کنه، کلو درو مونه. ۷ پس هر کس اموقس بدیه که د دل خو قصد کده، نه از روی بے میلی یا مجبوری، چون خدا کسی ره دوست دره که د خوشی بخشش مونه. ۸ و خدا میتنه که هر برکت ره بلده شمو پریمو کنه تا هر وخت از هر چیز د اندازه ضرورت داشته بشید و د هر کار نیک کلو حصه بگیریید. ۹ امو رقم که د کتاب مقدس نوشته شده:

”او بخش کده د غربا میدیه؛

نیکی ازو تا ابد باقی مومنه.“

۱۰ امو که تخم ره بلده کشت کونده و نان ره بلده خورنده آماده مونه، بلده از شمو ام تخم ره آماده کده کلو مونه و حاصل کارای عادلانه شمو ره پریمو موکنه. ۱۱ شمو از هر نگاه دولت مند موشید تا بتنید د هر زمان سخاوتمند بشید که سخاوتمندی شمو د وسیله ازمو باعث شکرگزاری از خدا موشه، ۱۲ چون انجام امزی خدمت نه تنها ضرورت های مقدسین ره پوره مونه، بلکه شکرگزاری از خدا ره ام عذر کلو مونه. ۱۳ از طریق تصدیق امزی خدمت اونا خدا ره بزرگی-و-جلال میدیه، بخاطر اطاعت شمو و اقرار شمو د خوشخبری مسیح و بخاطر بخشش سخاوتمندانه شمو که دزوا و د دیگر میدید. ۱۴ اونا د آرزوی دیدون شمو آسته و بخاطر فیض بے اندازه خدا که نصیب شمو شده، بلده شمو دعا موکنه. ۱۵ خدا ره بلده تحفه توصیف ناپذیر شی شکر-و-سپاس باد!

پولس از خدمتای خو دفاع مونه

۱۰ ما پولس د وسیله فروتنی و ملایمت مسیح از شمو خواهش مونم، ما کسی که د گفته بعضی های شمو د پیش روی شمو عاجز استم، ولے دور از شمو باجرات. ۲ ما د پیش شمو زاری مونم که وختی ما حاضر مونم مجبور نشئم که دلیری نشو بدیم و جرات کده قد کسای مخالفت کئم که فکر مونه مو مطابق راه-و-رسم جسم رفتار مونی. ۳ اگرچه مو د جسم زندگی مونی، لیکن مطابق راه-و-رسم جسم جنگ نمونی؛ ۴ چون سلاح های جنگی مو جسمانی نیبه، بلکه قدرت الهی دزوا وجود دره تا قلعه ها ره چپه کنه. ۵ مو خیالات و شاخای کبر^a ره که د ضد شناخت خدا باله شنه از

^a ۱۰:۵ د جای «شاخای کبر» د زیون یونانی «بلندی» نوشته یه.

بین موبری و هر فکر ره اسپر مونی تا از مسیح اطاعت کنه. ^۶ مو آماده آستی که هر ناطاعتی ره جزا بدی، و له منتظر آستی که اطاعت از شمو کامل شنه.

^۷ شمو د ظاهر چیزا توخ مونید. اگه کسی د بله خو اطمینان دَره که د مسیح تعلق دَره، ای ره د یاد خو دشته بشه که امو رقم که او د مسیح تعلق دَره، امو رقم مو ام د مسیح تعلق دَری. ^۸ حتی اگه کم وری از حد کلوتر د باره اختیاراتی که دز مو دده شده افتخار کنم، د باره اختیاراتی که مولا بلده آبادی شمو دز مو دده نه بلده تباهی شمو، شرمنده نموشم. ^۹ ما نمیخایم که ایطور معلوم شنه که ما د وسیله خط های خو شمو ره میترسئم. ^{۱۰} چون اونا مویگه: ”خط های ازو گرنگ و قوی آسته، و له حضور جسمی شی ضعیف و تورای شی ایله بی. “ ^{۱۱} امی رقم مردما باید بدنه، چیزی که مو پشت سر د وسیله خط مویگ، وختیکه حاضر شنی انجام ام میدی.

^{۱۲} مو جرات نمونی که خود ره از جمله کسای حساب کنی یا قد کسای برابر کنی که اونا خودون ره تعریف-و-توصیف مونه، لیکن وختیکه اونا خودون ره قد خودون خو اندازه مونه و قد خودون خو برابر مونه، نشو میدیه که از فامیدگی برخوردار نیستن. ^{۱۳} لیکن مو از اندازه کلو افتخار نمونی، بلکه د اندازه ساجه که خدا بلده مو تعیین کده افتخار مونی که ای ساجه شمو ره ام دربر میگیره. ^{۱۴} مو از حد خو بالتر پای نه ایشته، مثل که بگی هرگز د پیش شمو ننده بشی، چون مو اولین کسای بودی که قد خوشخبری مسیح د پیش از شمو ام رسیدی. ^{۱۵} مو از اندازه کلو افتخار نمونی که کار-و-زحمت دیگر ره از خود حساب کنی، بلکه امید دَری که وختی ایمان شمو رشد کنه، ساجه خدمت مو د مینکل شمو وسیع تر شنه، ^{۱۶} تا مو بتنی خوشخبری ره د سرزمینای دورتر از شمو اعلان کنی و د باره کاری که د ساجه خدمت دیگه کس گاه انجام شده، افتخار نکنی. ^{۱۷} چون نوشته یه: ”هر کسی که افتخار مونه، د بله خداوند افتخار کنه.“ ^{۱۸} چون کسی که خود ره تعریف-و-توصیف مکنه تایید نموشه، بلکه کسی ره که مولا تعریف-و-توصیف مونه او تایید موشه.

پولس و رسولای دروغی

۱ امیدوار آستم که مَره قد کم وری لودگی مه تحمل کنید، د حقیقت آلی ام مَره تحمل مویکید. ^۲ ما د باره شمو غیرت دَرَم، غیرت الهی، چون شمو ره د یگ شوی نامزاد کدُم، یعنی د مسیح، تا شمو ره بحیث یگ دختر خانه پاکدامو دزو تقدیم کنم. ^۳ لیکن ترس موخورم که امو رقم که مار د وسیله جیله-و-مکر خو خوا ره بازی دد، امو رقم فیکرای شمو ام از صداقت-و-اخلاصی که د مسیح دید، گمراه شنه. ^۴ چون اگه کدُم کس بییه و د باره یگ عیسای دیگه اعلان کنه بغیر از عیسای که مو دز شمو اعلان کدی، یا شمو یگ روح دیگه ره قبول کنید بغیر از روحی که یافتید یا یگ خوشخبری دیگه ره قبول کنید بغیر از خوشخبری که گاه قبول کدید، شمو او ره د آسانی تحمل مونید.

^۵ ما فکر نمونم که ما امزو رسولای فوق العاده کده کمتر بشم. ^۶ شاید ما یگ توره گوی خوب نبشم، و له د علم کم نییم، بلکه از هر نگاه و د هر چیز مو ای ره بلده شمو ثابت کدے. ^۷ آیا ما گناه کدُم که خود ره خار-و-حقیر کدُم تا شمو سربلند شنید وختیکه خوشخبری خدا ره مفت بلده شمو اعلان کدُم؟ ^۸ ما دیگه جماعت های ایماندارا ره قد گرفتون کومک غارت کدُم تا شمو ره خدمت کنم. ^۹ و غیبتیکه قد از شمو بودم و د یگو چیز ضرورت دشتم، بار دوش هیچ کس نشدم، چون برارونی که از مقدونیه آمد، ضرورت های مَره پوره کد. پس ما نه ایشتم و د آینده ام نمیلم که از هیچ نگاه بار دوش شمو شتم؛ ^{۱۰} د حقیقت مسیح که د وجود از مه آسته قسم موخورم که دمزی باره افتخار مَره د منطقه های آخیا هیچ کس از مه گرفته نمیتنه. ^{۱۱} چرا؟ آیا بخاطری که شمو ره دوست ندرم؟ خدا میدنه که شمو ره دوست دَرَم.

^{۱۲} و له کاری ره که فعلاً مونم، ادامه دده مورم تا فرصت ره از نفرای فرصت-طلب بگیرم، از کسای که د تلاش آسته تا خودون ره د وسیله چیزی که د بله شی افتخار مونه قد از مو برابر کنه. ^{۱۳} چون امی رقم آدمای رسولای دروغی و خدمتگاری فریبکار آسته که ظاهر خو ره رقم رسولای مسیح جور مونه. ^{۱۴} ای یگ چیز عجیب نیستن، چون خود شیطو ام خود ره رقم

ملایکه نُور جور مُونه. ^{۱۵} پس ای یگ گپ کته نیبه که خدمتگاری شَبطو ام ظاهر خُو ره رقم خدمتگاری عدالت جور کُنه. عاقبت ازوا مُطابقِ اعمالِ ازوا سنجیده موشه.

پولس د بِلِه رَنج های خُو افتخار مُونه

^{۱۶} بسم مُوگیم، هیچ کس مَرِه لَوڈِه فِکر نَکنه؛ ولے اگه مُونید، پس مَرِه بَحیثِ یگ لَوڈِه قَبول کُنید تا ما ام کَمک وری د بِلِه خُو افتخار کُنم. ^{۱۷} چیزی ره که امی رقم قد اطمینان پُرافتخار مُوگیم از طرفِ مولا مُوگیم، بلکه مثلِ یگ لَوڈِه مُوگیم. ^{۱۸} ازی که غدر کسا مُطابقِ راه-و-رسمِ جسمِ افتخار مُونه، ما ام افتخار مُونم. ^{۱۹} چُون شُمو آدمای لَوڈِه ره د خوشی تَحْمَل مُونید، چراکه خودون شُمو دانا آستید. ^{۲۰} د حقیقت شُمو کسای ره تَحْمَل مُونید که شُمو ره غلام جور کُنه، یا شُمو ره غارت کُنه، یا از شُمو فایده-کشی کُنه، یا خود ره از شُمو کده باله بدنه و یا قد چپات د رُوی شُمو بزنه. ^{۲۱} قد شرمندگی اقرار مُونم که مو دمزی کارا کلو ضعیف بودے.

لیکن اگه کدم کس جرات مُونه که د باره یگو چیز افتخار کُنه - ما مثلِ یگ لَوڈِه توره مُوگیم - ما ام جرات مُونم که افتخار کُنم. ^{۲۲} آیا اونا عبرانی آسته؟ ما ام آستم. آیا اونا اسرائیلی آسته؟ ما ام آستم. آیا اونا اولاده ابراهیم آسته؟ ما ام آستم. ^{۲۳} آیا اونا خدمتگاری مسیح آسته؟ - ما رقمِ یگ دیونه توره مُوگیم - ما کلوتر آستم: ما سخت تر زحمت کشیدیم، کلوتر بندی شدیم، بے حساب لت خوردیم و بارها د خطرِ مرگ قرار گرفتیم. ^{۲۴} پنج دفعه از دست یهودیا قَمچی خوردم، هر دفعه یگ کم چل قَمچی. ^{۲۵} سه دفعه قد چوب لت خوردم، یگ دفعه سنگسار شدم، سه دفعه ام کشتی مه میده شد؛ یگ شاو و روز ره د دریا تیر کدم. ^{۲۶} دایم د سفر بودیم، خطر از هر سو بود: خطر از دریاچه ها، خطر از دُزا، خطر از قومای خود مه، خطر از مردمای غیر یهود؛ خطر د شار، خطر د بیابو، خطر د دریا و خطر از برارون دروغی. ^{۲۷} د زحمتا و سختیا بودیم، د بے خاوی های کلو و د گشنگی و تشنگی؛ بارها بدون خوراک و د یخی و لُچی تیر کدیم. ^{۲۸} علاوه امزی چیزای ظاهری، فشاری که هر روزه د بِلِه مه میبه، تشویش د باره تمام جماعت های ایماندارا آسته. ^{۲۹} آیا وختیکه یگ شُمو ضعیف شُنه، ما ام قد شی قتی ضعیف نموشم؟ یا وختیکه یگ شُمو بلخشه، ما در نمیگیرم؟ ^{۳۰} اگه ما باید افتخار کُنم، د بِلِه چیزای افتخار مُونم که ضعیفی مَرِه نشو میدیه. ^{۳۱} خدا، آته مولای مو عیسی که تا ابد قابل ستایش آسته، موفامه که ما دروغ نموگیم. ^{۳۲} د دمشق، والی که تابع حارث پادشاه بود، پیردارا ره د شارِ دمشق مقرر کدد که مَرِه دستگیر کُنه، ^{۳۳} لیکن ما د منه یگ سبد از کلکینی که د دیوالِ شار بود تاه ایشته شدم و از دست ازو دوتا کدم.

رویا و مکاشفه پولس

۱۲ ^۱ لازم آسته که افتخار کُنم، اگرچه فایده ندره، لیکن ادامه دده د باره رویا ها و مکاشفه های که مولا دده، توره مُوگیم. ^۲ ما یگ آدم ره د جماعتِ مسیح مینخشم که چارده سال پیش تا آسمونِ سِوم^a برده شد. ^b ای که د جسم برده شد یا برو از جسم، ما نمیدنم، خدا میدنه. ^۳ و ما میدنم که امی آدم یا د جسم یا برو از جسم، ما نمیدنم، خدا میدنه، ^۴ د بهشت برده شد و تورای ره شنید که گفته نموشه، تورای ره که بلده انسان اجازه نیبه که نقل کُنه. ^۵ ما د بِلِه امزی رقم آدم افتخار مُونم، ولے د بِلِه خود خُو، جُز د بِلِه ضعیفی های خُو د دیگه چیز افتخار مُونم. ^۶ چُون اگه بخایم افتخار کُنم، بلده مه لَوڈگی نیسته، چراکه حقیقت ره مُوگیم. لیکن ازی کار خودداری مُونم، تا هیچ کس مَرِه از چیزی که دز مه مینگره یا از مه میشنوه، بالهتر فِکر نَکنه. ^۷ و بلده ازی که بخاطر امزو مکاشفه های فوق العاده مغرور نشنم، جسم مه گرفتار یگ میخک شد، یعنی گرفتارِ قاصدِ شیطو تا مَرِه عذاب کُنه و ما غرور پیدا نکنم. ^۸ سه دفعه از مولا د باره شی درخاست

^a ۱۲:۲ د فِکرِ مردمِ یهودِ آسمونِ سِوم بلندترین بود. ^b ۱۲:۲ پولس د امزی آیه د باره خود خُو توره مُوگیه.

کدم که او ره از مه دُور کُنه،^۹ مگم مولا دَز مه گُفت: ”فَبِضِ مِه بَلَدِه تُو بَس آسته، چُون قُدْرَت مِه دَ ضَعِيفِي تُو کَامِل موشه.“ امزی خاطر قد خوشی کلو دَ بِلِه ضَعِيفِي هَاي خُو اِفْتِخَارِ مُونُم تَا قَوَّتِ مَسِيحِ دَ وُجُودِ مِه جَاي بَگِيرِه.^{۱۰} پس ما دَ ضَعِيفِي هَا، رَسَوَايِي هَا، سَخْتِيَا، آزار-و-اَدَبِتِ هَا و مَشْکَلَاتَا بِخَاطِرِ مَسِيحِ خُوشْحَالِ اَسْتُم، چُون وَخْتِيکِه ضَعِيفِ اَسْتُم، اَمُو غَيْتِ قَوِي اَسْتُم.

تشويشِ پوئس دَ باره ايمانداري قُرئْتس

^{۱۱} ما لَوُدِه جور شُدِيم! شَمُو مَرِه مَجْبُورِ کَدِيدِ که امی رَقْمِ شُنُم! دَ حَقِيقَتِ شَمُو بَايَدِ مَرِه تَعْرِيفِ-و-تَوْصِيفِ مُوکَدِيدِ، چَرَاکِه ما از رَسُوْلَايِ فَوْقِ اَلْعَادِه کَدِه از هِيچِ نِگَاهِ کَم نِيسْتُم، اِگَرچِه هِيچِ اَسْتُم.^{۱۲} يَقِينَا، شَمُو نَشَانِي هَاي يِگِ رَسُوْلِ رِه دَ مِينِکَلِ خُو دِيدِيدِ وَخْتِيکِه مَعْجَزِه هَا، چِيْزَايِ عَجِيبِ و کَارَايِ پُرِ قُدْرَتِ قَدِ صَبْرِ کَامِلِ دَ وِسِيْلِه اَزْمِه ظَاهِرِ شُد. ^{۱۳} دَ کُدَم چِيْزِ شَمُو از دِيگِه جَمَاعَتِ هَاي اِيْمَانْدَارَا کَدِه کَم حِسَابِ شُدِيدِ، بَعْيِرِ اَمزِي که ما بَارِ دُوشِ شَمُو نَشُدُم؟ بِخَاطِرِ اَمزِي بِيْ-اِنْصَافِي مَرِه بِيخَشِيد! ^{۱۴} اَيْنِه، دَفْعِه سَوَمِ ما تِيَارِ اَسْتُم که دَ پِيْشِ شَمُو بِيْئِم؛ و بَارِ دُوشِ شَمُو نَمُوشُم، چَرَاکِه ما مَالِ-و-دَوْلَتِ شَمُو رِه نِه، بَلْکِه خُودُونِ شَمُو رِه مِيخَايِم. چُون بَچْکِيچَا نَبَايَدِ بَلَدِه آتِه-و-آبِه خُو پَسِ اَنْدَازِ کُنه، بَلْکِه آتِه-و-آبِه بَايَدِ بَلَدِه بَچْکِيچَايِ خُو پَسِ اَنْدَازِ کُنه. ^{۱۵} ما قَدِ خُوشِي کَلُو مَصْرَفِ مُونُم و بَلَدِه جَانِ هَايِ شَمُو مَصْرَفِ مُوشُم. اِگِه ما شَمُو رِه کَلُو دُوسْتِ دَرُم، آيَا شَمُو بَايَدِ مَرِه کَمْتَرِ دُوسْتِ دَشْتِه بَشِيْد؟ ^{۱۶} بِيْلِيدِ که بَگِي، ما بَارِ دُوشِ شَمُو نَبُودُم، و لِي دَ عَيْنِ حَالِ شَمُو مُوکَدِيدِ، اَزِي که ما چَالَاکِ بُوْدُم، شَمُو رِه بَازيِ دَدِه دَ چَنگِ اُورُدُم. ^{۱۷} آيَا دَ وِسِيْلِه اَمزُو کَسَايِ که دَ پِيْشِ شَمُو رِي کُدَم، از شَمُو فَايْدِه کَشِي کُدَم؟ ^{۱۸} ما از تِيْتَسِ خَاهَشِ کُدَم که دَ پِيْشِ اَزْشَمُو بِيْئِه و اَمُو پَرَارِ رِه اَمِ قَدِ شِي رِي کُدَم. آيَا تِيْتَسِ از شَمُو فَايْدِه کَشِي کَد؟ آيَا مُو دَ هِدَايَتِ يِگِ رُوحِ رِفْتَارِ نَکَدِي و يِگِ رَاه-و-رُوشِ رِه پِيْشِ نَگِرْفَتِي؟

^{۱۹} آيَا تَا اَلِي رِه فِکْرِ مُوکَدِيدِ که مُو دَ بَرَابَرِ شَمُو از خُودِ دِفَاعِ مُونِي؟ نِه، مُو دَ وِسِيْلِه مَسِيحِ دَ حُضُورِ خُدا تَوْرِه مُوکِي. اِي عَزِيْزَا، هَرِ چِيْزِي که مُو اَنْجَامِ مِيدِي، بِخَاطِرِ اَبَادِ کَدُونِ شَمُو آسْتِه. ^{۲۰} چُون تَرَسِ مُوخُورُم که وَخْتِي دَ اُونَجِي بِيْئِم، شَمُو رِه رَقْمِي بِنَگَرُم که نَمِيخَايِم و شَمُو اَمِ مَرِه اَمُو رَقْمِ بِنَگَرِيدِ که نَمِيخَاهِيْد. ما مِيْتَرَسُم که دَ اُونَجِي جَنگِ-و-جَنجَالِ، حَسَادَتِ، خَشَمِ-و-قَارِ، خُودخَاهِي، تَهْمَتِ، غَيْبَتِ، غُرُورِ و بِيْ-نَظْمِي بَشِه. ^{۲۱} ما مِيْتَرَسُم که وَخْتِي دُوبَارِه بِيْئِم، خُدايِ مِه مَرِه دَ پِيْشِ شَمُو فَرُوتَنِ کُنه و ما بَلَدِه عَدْرِ کَسَايِ که دَ گُذَشْتِه گُناهِ کَدِه، و لِي از نَپَاکِي، زِنَاکَاريِ و فِسْقِ-و-فِسَادِي که مُرْتَكِبِ شُدِه، تَوْبِه نَکَدِه، مَاتِمِ بَگِيرِم.

۱۳ ^۱ اِي دَفْعِه سَوَمِ آسْتِه که دَ پِيْشِ شَمُو مِيْئِم. نُوْشْتِه شُدِه که: ”هَرِ قَضِيْئِه بَايَدِ دَ وِسِيْلِه شَاهِدِي دُو يَا سِيْه شَاهِدِ ثَابِتِ شُنِه.“ ^۲ ما پِيْشِ اَزِي وَخْتِيکِه دَفْعِه دَوَمِ قَدِ شَمُو بُوْدُم، گُفْتُم و اَلِي اَمِ که از شَمُو دُورِ اَسْتُم پِيْشِ از پِيْشِ مُوکَمِ که اِگِه دُوبَارِه بِيْئِم دَ بَرَابَرِ کَسَايِ که دَ گُذَشْتِه گُناهِ کَدِه و دَ بَرَابَرِ تَمَامِ کَسَايِ دِيگِه که گُناهِ مُونِه گُذَشْتِ نَمُوکَنُم، ^۳ چُون شَمُو ثَبُوتِ مِيخَاهِيْدِ که مَسِيحِ دَ وِسِيْلِه اَزْمِه تَوْرِه مُوکِيه. اُو دَ رَابِطِه خُو قَدِ شَمُو ضَعِيفِ نِيسْتِه، بَلْکِه دَ وُجُودِ شَمُو قُدْرَتْمَنْدِ آسْتِه. ^۴ چُون اِگَرچِه اُو دَ ضَعِيفِي دَ صَلِيبِ مِيخُکُوبِ شُد، و لِي قَدِ قُدْرَتِ خُدا زِنْدَگِيِ مُونِه. اَمِي رَقْمِ مُو اَمِ قَدِ اَزُو ضَعِيفِ اَسْتِي، مَگَمِ دَ وِسِيْلِه قُدْرَتِ خُدا قَدِ اَزُو زِنْدَگِيِ مُونِي تَا دَزِ شَمُو خِدْمَتِ کُنِي.

^۵ خُودِ رِه اَزْمَايِشِ کُنِيدِ تَا بِنَگَرِيدِ که دَ اِيْمَانِ اَسْتِيدِ يَا نِه. اَرِه، خُودِ رِه اِمْتِحَانِ کُنِيدِ. آيَا شَمُو نَمِيْدِنِيدِ که عِيْسَى مَسِيحِ دَزِ شَمُو آسْتِه؟ سِوَايِ که دَ اِمْتِحَانِ نَاکَامِ مَنْدِه بَشِيْد! ^۶ اَمِيدُوَارِ اَسْتُم شَمُو پِيْ بَرِيدِ که مُو دَ اِمْتِحَانِ نَاکَامِ نَمَنْدِي. ^۷ و مُو دَ پِيْشِ خُدا دُعَا مُونِي که شَمُو هِيچِ کَارِ بَدِ رِه اَنْجَامِ نَدِيدِ؛ نِه بَلَدِه اَزِي که مُو اَدْمَايِ تَايِيدِ شُدِه مَعْلُومِ شُنِي، بَلْکِه بَلَدِه اَزِي که شَمُو کَارِ دُرُسْتِ رِه اَنْجَامِ بَدِيدِ، حَتِي اِگِه مُو دَ نَظَرِ مَرْدُمِ تَايِيدِ نَشُدِه مَعْلُومِ شُنِي. ^۸ چُون مُو نَمِيْتِنِي که هِيچِ چِيْزِ رِه دَ ضِدِ حَقِيقَتِ اَنْجَامِ بَدِي، بَلْکِه فَقَطِ بَلَدِه حَقِيقَتِ اَنْجَامِ مِيدِي. ^۹ چُون وَخْتِيکِه مُو ضَعِيفِ اَسْتِي و شَمُو قَوِي اَسْتِيدِ، مُو خُوشِي مُوکُنِي. دُعَايِ مُو اَمِي آسْتِه که شَمُو دَ پُخْتِگِيِ بَرَسِيْد. ^{۱۰} اَمزِي خَاطِرِ اِي چِيْزَا رِه دَ حَالِيکِه از شَمُو دُورِ اَسْتُم

نوشته مؤنم تا وختیکه پیش شمو مییم قد شمو د سختی رفتار نکئم. چون قدرت-و-اختیاری ره که مولا دز مه دده، بلده آباد کدو آسته، نه بلده خراب کدو.

سلام های آخری

۱۱ د آخر، ای برارو، خوش بشید؛ د پختگی برسید؛ دلگرم بشید، یگ فکر بشید و د صلح-و-صفا زندگی کنید و خدای محبت و سلامتی قد شمو بشه. ۱۲ یگدیگه خور ره قد روی ماخی مقدسانه سلام بگید. ۱۳ پگ مقدسین دز شمو سلام موگیه. ۱۴ فیض مولا عیسیٰ مسیح و محبت خدا و رفاقت روح القدس نصیب پگ شمو شه. آمین.